

Ministerie van Justitie
Directie wetgeving
T.a.v. mevrouw mr M. Meinema
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Per e-mail: m.meinema@minjus.nl

Briefnummer
10/10.718/SD

Den Haag
23 april 2010

Telefoonnummer
349 04 09
E-mail
drion@vno-ncw.nl

Betreft: Consultatie wijziging boek 2 BW in verband met de bevoegdheid aanpassing en terugvordering van bezoldiging van bestuurders

Geachte mevrouw,

VNO-NCW maakt graag gebruik van de gelegenheid te reageren op het ambtelijk voorontwerp tot wijziging van boek 2 BW in verband met de bevoegdheid tot aanpassing en terugvordering van bezoldiging van bestuurders. Aangezien in de Memorie van Toelichting op het voorontwerp voor toelichting op het voorontwerp mede wordt verwezen naar de brief van de Minister aan de Tweede Kamer van 31 maart jl. over de bevoegdheden aangaande bezoldiging van bestuurders (31058, 29), zal ook die brief (hierna: "de Brief") in deze reactie worden betrokken.

1 Algemene opmerkingen

- 1.1 VNO-NCW is verheugd dat het voorontwerp artikel 2: 129 lid 7 (dat bij amendement is voorgesteld bij het wetsvoorstel vereenvoudiging en flexibilisering bv-recht (31058)) doet vervallen. Het vormt daarmee een welkome aanpassing van laatstgenoemd voorstel. De Minister geeft op dit punt met zijn voorstel vervolg aan zijn brief van 7 december 2009¹ waarin hij genoemd amendement in de vorm waarin het door de Tweede Kamer is aangenomen, met klem heeft ontraden mede vanwege een aantal praktische en juridische bezwaren. VNO-NCW is het met dat standpunt van de Minister geheel eens². Ook de Commissie Vennootschapsrecht

---

¹ Reactie op nagekomen amendementen betreffende wetsvoorstellen op het terrein van het vennootschapsrecht (31058,28)]

² Zie de brief van VNO-NCW dd 15 maart 2010 aan de Vaste Commissie van Justitie van de Eerste Kamer waarin naast de door de Minister genoemde argument nog andere argumenten naar voren zijn gebracht.

komt in haar advies van 15 april jl. tot de conclusie dat het amendement juridisch niet goed houdbaar en voorts niet doeltreffend is.

- 1.2 Het thans door de Minister voorgestelde lid 6 van artikel 2: 135 BW, dat blijkens de Memorie van Toelichting artikel 2: 129 lid 7 vervangt, behelst voor change of control situaties een aanpassingsplicht die een uitwerking vormt van de algemene aanpassingsbevoegdheid in het voorgestelde lid 5 van artikel 2: 135 BW. Waar het amendement zich nog beperkte tot beursvennootschappen, strekt het voorstel zich uit tot *alle* NV's en *alle* voorwaardelijke bonussen.
- 1.3 De Minister motiveert die keuze met de stelling dat een dergelijke regeling van nut kan zijn voor *alle* NV's met een door de algemene vergadering van aandeelhouders vastgesteld bezoldigingsbeleid, omdat de risico's voor perverse prikkels die kunnen uitgaan van bonussen voor alle bedrijven gelden waar bonussen aan bestuurders worden toegekend (Brief p. 5). VNO-NCW kan zich niet vinden in die redenering. Ook de Nederlandse Corporate Governance Code beperkt zich niet voor niets tot beursgenoteerde ondernemingen, omdat alleen deze ondernemingen een beroep op de openbare kapitaalmarkt doen. Dit wetsvoorstel maakt van zelfregulering in het kader van de code wettelijke regulering. Wij zijn daar geen voorstander van (zie paragraaf 1.5), maar vinden dat als er al een regeling zou dienen te worden ingevoerd, deze beperkt zou dienen te worden tot dezelfde reikwijdte als de Code.

VNO-NCW meent dat net zomin goede redenen bestaan voor uitbreiding tot alle bonussen (zie verder hieronder bij het artikelgewijze commentaar op artikel 135 lid 6). In het bijzonder overnamesituaties waarin sprake was van aan bestuurders toegekende bonussen bestaande uit voorwaardelijk toegekende aandelen/ rechten tot het nemen van aandelen, is de ervaring dat niet bedoelde beloningsuitkomsten kunnen optreden. Dat was ook de kern van het eerder genoemde amendement Tang/Irrgang. Indien al behoefte zou zijn aan een wettelijke opgelegde en specifieke *verplichting* voor de raad van commissarissen om in change of control situaties over te gaan tot aanpassing (dus verder gaand dan de regeling in de Corporate Governance Code, zie hierna onder 1.5), dan zou die zich in ieder geval ook dienen te beperken tot voorwaardelijk toegekende (rechten op het nemen van) aandelen. VNO-NCW vindt steun voor die gedachte in het eerder genoemde advies van de Commissie Vennootschapsrecht waarin wordt aangegeven dat in het verlengde van de Code zou kunnen worden gezien of de raad van commissarissen een bijzondere rol dient te vervullen bij de vaststelling van de hoogte van een bonus in de vorm van aandelen of opties ter gelegenheid van een openbaar bod op beursvennootschappen. Daarnaast meent VNO-NCW dat de voorgestelde regeling niet goed is voor de aantrekkelijkheid van de NV als rechtsvorm.

- 1.4 VNO-NCW dankt de Minister voor de heldere uiteenzetting (in de Brief onder IV) van de diverse mogelijkheden om overeengekomen bonussen op basis van bestaande wetgeving aan te passen of terug te vorderen. Kort gezegd betreft dat aanpassing van overeengekomen bonussen op grond van de redelijkheid en

billijkheid (6: 248 lid 2 BW) of onvoorziene omstandigheden (6: 258 lid 1 BW) en terugvordering op grond van onverschuldigde betaling (6:203 BW).

- 1.5 VNO-NCW meent echter dat het prematuur is om op dit punt nu een extra wettelijke regeling voor te stellen voor de algemene aanpassingsbevoegdheid (artikel 2: 135 lid 5 BW) en terugvorderingsbevoegdheid (2: 135 lid 7 BW) van bonussen. Immers, op 10 december 2008 is de gewijzigde Nederlandse Corporate Governance Code (“de Code”) gepubliceerd. De regels opgenomen in de onderdelen II.2.10 en II.2.11 van de Code hebben dezelfde strekking als de nu voorgestelde wettelijke bepalingen. Zij constateren dat de raad van commissarissen zowel de bevoegdheid heeft tot het toepassen van een ‘redelijkheidstoets’ alsook tot een ‘claw back’, d.w.z. de bevoegdheid om een variabele bezoldiging die is toegekend op basis van onjuiste (financiële) gegevens terug te vorderen van de bestuurder. De aldus aangepaste en uitgebreide Code geldt voor het boekjaar dat begint op of na 1 januari 2009. De Monitoring Commissie heeft aangekondigd dat zij in haar in 2010 uit te brengen rapport zal rapporteren over de naleving van de nieuwe best practice bepalingen met betrekking tot ook de hier bedoelde aangescherpte Code-regels voor de bezoldiging van bestuurders en het gebruik dat de RvC heeft gemaakt van die nieuwe bevoegdheden.
- 1.6 Het is dus nog geheel onbekend welk effect de aangepaste bepalingen in de Code hebben gesorteerd en of ondernemingen en raden van commissarissen de in de Code vervatte gedachte na leven, te weten dat de raad van commissarissen de redelijkheidstoets en de claw back in nieuwe contracten met bestuurders opnemen en zich inspannen om bestaande contracten open te breken om die bevoegdheden daarin vast te leggen (Toelichting Code, p. 54). Daarom staat ook nog niet vast dat er – zoals de Minister stelt - behoefte bestaat aan een - wettelijke - verduidelijking van de aanpassingsbevoegdheid van de raad van commissarissen en een verheldering van de situaties waarin een terugvorderingsbevoegdheid bestaat. Zoals hiervoor onder 1.5 aangegeven voorziet de Code zelf reeds in de door Minister gewenste verduidelijking. VNO-NCW herinnert eraan dat de Code een product van breed gedragen zelfregulering is en acht het in het algemeen onwenselijk als enkele onderwerpen daaruit tot wet worden verheven, zeker als die onderwerpen op zich al afdoende wettelijk geregeld zijn. Zij is voorts bevreesd voor een verdere wettelijke incorporatie van andere Code bepalingen al dan niet uit politieke overwegingen. De Minister lijkt reeds op voorhand te kennen te geven geen of weinig vertrouwen te hebben in de toepassing van de aangepaste Code door commissarissen. VNO-NCW meent dat het nu aan het bedrijfsleven zelf is om waar nodig actie te ondernemen (op basis van Code bepalingen en/of al bestaande wettelijke mogelijkheden). VNO-NCW meent dat de regeling in de Code waar nodig de gewenste mitigerende invloed zal hebben en zou het dan ook betreuren als de Code niet de gelegenheid krijgt zich op dat punt te bewijzen. Zij meent dat de beslissing over wenselijkheid en noodzaak van een wettelijke regeling moet worden uitgesteld totdat een deugdelijk inzicht zal zijn verkregen in de toepassing van de nieuwe bepalingen en hun invloed op de ontwikkeling van de hoogte van variabele beloningen op de

langere termijn.

Tegelijkertijd signaleert VNO-NCW dat in het Europees Parlement initiatieven op het vlak van bestuurdersbeloning worden ontplooid die onder meer betrekking hebben op dezelfde onderwerpen als die bestreken worden door het onderhavige wetsontwerp³. Met het oog op een gelijk speelveld binnen Europa meent VNO-NCW dat het ongewenst is om te ver vooruit te lopen op eventuele Europese initiatieven op dit vlak, met het daaraan inherente risico dat een afwijkende oplossingsrichting wordt gekozen. Dit zou het Nederlandse vestigingsklimaat kunnen schaden.

In het hieronder opgenomen artikelgewijze commentaar wordt nader op enkele technische kwesties rond de leden 5 en 7 van artikel 2:135 BW ingegaan.

- 1.7 Tot slot merkt VNO-NCW op dat de Brief mede werd geschreven namens de Minister van Financiën, maar dat ook door de Minister van Financiën een conceptwetsvoorstel ter consultatie is aangeboden dat blijkt de toelichting een aanvulling op het onderhavige voorstel beoogt te zijn⁴. VNO-NCW meent dat de beide voorstellen niet goed op elkaar aansluiten wat in de praktijk tot onwerkbare situaties zal leiden. VNO-NCW verzoekt dan ook dringend om, indien de noodzaak voor een regeling is komen vast te staan, beide wetsvoorstellen tot één wetsvoorstel samen te voegen, zodat de behandeling gelijktijdig zal kunnen plaatsvinden en de (hoognodige) consistentie beter gewaarborgd kan worden. Dat in het voorstel van de Minister van Financiën sprake is van aanpassing van de Wft en in het onderhavige voorstel van aanpassing van het BW is volgens VNO-NCW daarbij geen bezwaar.

2 Artikelgewijs commentaar

Artikel 135 lid 5 - toekenning aanpassingsbevoegdheid bonussen

Algemeen

Het orgaan dat bevoegd is de bezoldiging van bestuurders vast te stellen (ava of ander in de statuten aangewezen orgaan) is bevoegd de hoogte van een bonus aan te passen tot een passende hoogte als betaling van de bonus naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.

Indien vast zou komen te staan - zie hiervoor onder 1.6 - dat behoefte zou bestaan aan de verduidelijking, die de Minister bij deze bepaling voor ogen stond, is VNO-NCW het met de Minister eens dat aanpassing van bonussen dient te geschieden door hetzelfde orgaan

---

³ concept-rapport van het Committee on Economic and Monetary Affairs van 6 april 2010, referentie 2010/2009(INI)

⁴ conceptwetsvoorstel tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht ter introductie van claw back en redelijkheids en billijkheidstoets, dd 9 april 2010

dat ook de bezoldiging vaststelt. Los van die algemene bezwaren merkt zij graag het volgende op.

Bonus

Uit de toelichting op p 7 en 8 blijkt dat hier bedoeld wordt op voorwaardelijke bonussen (die namelijk nog niet zijn uitbetaald en dus nog niet tot het vermogen van de bestuurder behoren). Het ware duidelijker om in de tekst van het artikellid zelf aan te geven dat het hier voorwaardelijke bonussen betreft, bijvoorbeeld "...een bonus als bedoeld in artikel 2: 383c lid 1 die nog voorwaardelijk is...".

Aanpassing

Aanpassing kan plaatsvinden indien uitbetaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn en wel tot een passende hoogte. In de toelichting wordt aangegeven dat het noodzakelijk wordt geacht de tweede norm - tot hoe ver de bonus mag worden aangepast - toe te voegen om de bevoegdheid in te kaderen en de mogelijkheid te scheppen tot nadere invulling van dit begrip door raad van commissarissen/rechter. VNO-NCW meent dat uit de eerste norm, de redelijkheid en de billijkheid tevens voortvloeit dat aanpassing dient plaats te vinden tot een niveau van uitbetaling dat naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid wel aanvaardbaar zou zijn, waarmee toevoeging van de tweede, overigens veel minder houvast biedende, norm overbodig is. In de toelichting lijkt er - ten onrechte - van te worden uitgegaan dat aanpassing altijd in neerwaartse richting zal plaatsvinden. In aansluiting bij de Code zou dienen te worden verduidelijkt dat ook aanpassing in bovenwaartse richting tot de mogelijkheden behoort.

Artikel 135 lid 6 - aanpassingsverplichting ingeval van change of control

Algemeen

In geval van een openbaar bod bestaat de verplichting voor hetzelfde orgaan als in lid 5 (gemakshalve hierna aangeduid als raad van commissarissen) om (i) bonussen die door het bod onvoorwaardelijk worden en (ii) bonussen die ten tijde van de gestanddoening nog voorwaardelijk zijn, aan te passen (tot een passende hoogte) als betaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Aanpassing moet plaatsvinden voorafgaand aan de uiterste datum voor gestanddoening.

Dit artikellid vormt de kern van het wetsvoorstel omdat het een - nieuwe - *verplichting* voor de raad van commissarissen bevat tot aanpassing van bonussen.

Reikwijdte

Aangezien de problematiek waarvoor dit voorstel een oplossing beoogt te bieden, zich met name bij beursvennootschappen zal voordoen, zou dit artikellid, in lijn met de bepaling die het beoogt te vervangen, slechts dienen te zien op *beursvennootschappen*.

Bonus

Bonus wordt in de toelichting gedefinieerd als “een variabel deel van de bezoldiging waarvan de toekenning afhankelijk is gesteld van het behalen van bepaalde vooraf omschreven doelstellingen”. Een bonus kan - eveneens volgens de toelichting - bestaan uit (i) cash (ii) opties of aandelen (iii) andere op aandelen gebaseerde bezoldingscomponenten en (iv) een bijdrage in de pensioenvoorziening.

VNO-NCW begrijpt uit de toelichting dat de achtergrond van het opnemen van deze wettelijke verplichting is, te voorkomen dat de waardestijging van een bonus die optreedt in verband met een openbaar bod toekomt aan de betreffende bestuurder, aangezien zij anders hun eigen financiële belang zouden laten meewegen bij het wel of niet doorgaan van het bod. Met die gedachte gaat het voorontwerp voorbij aan het feit dat in de aangepaste Code de rol van de raad van commissarissen bij overnames is versterkt, juist met het oogmerk te voorkomen dat bepaalde deelbelangen de overhand krijgen. De waardestijging (en dus een mogelijke belangenverstrengeling) zal kunnen optreden wanneer de bonus bestaat uit aandelen, certificaten of opties, niet wanneer sprake is van een cash bonus of een bijdrage in de pensioenvoorziening. De voorbeelden in de Memorie van Toelichting betreffen ook uitsluitend koersstijgingen in verband met een openbaar bod. VNO-NCW meent dan ook dat een eventuele regeling op dit punt beperkt zou moeten worden (zoals ook bij het aan artikel 129 lid 7 ten grondslag liggende amendement het geval was). VNO-NCW zou daarbij denken aan de navolgende formulering, waarin de raad van commissarissen dient te bezien of ten gevolge van de gestanddoening van een openbaar bod de waarde van voorwaardelijk toegekende beloningscomponenten tot onredelijke of onbillijke uitkomsten leidt en tot welke aanpassingen dat moet leiden:

Ingeval van gestanddoening van een openbaar bod als bedoeld in artikel 16 van het Besluit openbare biedingen op de aandelen van een vennootschap waarvan de aandelen zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht, past het orgaan bedoeld in lid 3 het aantal voorwaardelijk toegekende aandelen of rechten tot het nemen van aandelen die ten tijde van de gestanddoening nog niet onvoorwaardelijk of uitoefenbaar zijn geworden, dan wel die ten gevolge van de gestanddoening van het openbare bod onvoorwaardelijk of uitoefenbaar zijn geworden, aan indien die toekenning naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid tot onaanvaardbare uitkomsten zou leiden, zulks ongeacht het bepaalde in de in lid 4 bedoelde regelingen. De aanpassing geschiedt voorafgaand aan de uiterste datum voor gestanddoening van het openbaar bod.

Artikel 135 lid 7 – terugvorderingbevoegdheid

Algemeen

De vennootschap is bevoegd bonussen als onverschuldigd betaald terug te vorderen als betaling heeft plaatsgevonden (i) op basis van onjuiste informatie of (ii) de aan de bonus ten grondslag liggen de doelen niet zijn bereikt.

Zoals hierboven onder 1.6 aangegeven meent VNO-NCW dat nog niet is komen vast te staan dat behoefte zou bestaan aan de verduidelijking die de Minister bij deze bepaling voor ogen stond.

Bevoegd orgaan

De vordering kan namens de vennootschap worden ingesteld door de raad van commissarissen/niet uitvoerend bestuurders. Artikel 135 is van overeenkomstige toepassing verklaard op coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en besloten vennootschappen die een financiële onderneming zijn in de zin van artikel 1.1 van de Wft. Echter, zodanig toezicht is slechts verplicht is voor banken en verzekeraars; voor de resterende financiële ondernemingen is dat facultatief en met name de kleinere ondernemingen in deze groep, zoals de tussenpersonen, hebben veelal helemaal geen raad van commissarissen/niet uitvoerende bestuurders. VNO-NCW vraagt zich af wie in die gevallen namens de vennootschap de vordering dient in te stellen.

Onjuiste informatie

Hiervan kan volgens de Memorie van Toelichting sprake zijn als de doeleinden waarop de bonus is gebaseerd in werkelijkheid niet zijn bereikt, hoewel dit anders in de toelichting op de jaarrekening staat (p.9). Ziet VNO-NCW het goed dat hier wordt bedoeld op situaties dat geen gerechtelijke procedure is aangespannen wegens onjuistheid van de toelichting (het andere door de Minister op p. 9 gegeven voorbeeld), maar dat de raad van commissarissen - ondanks de zorgvuldige wijze waarop de jaarrekening en de toelichting daarop mede onder hun verantwoordelijkheid tot stand is gekomen - toch (achteraf) meent dat de toelichting niet juist is? VNO-NCW kan zich dat alleen in na de tot stand koming van de jaarrekening opgekomen aperte fraudegevallen en soortgelijke situaties voorstellen. VNO-NCW meent dat slechts een terugvorderingbevoegdheid op basis van onjuiste informatie zou dienen te bestaan, indien sprake is van een jaarrekening die in ernstige mate tekortschiet in het geven van het wettelijk vereiste inzicht (zie artikel 2: 362 lid 6 jo lid 1 BW) en er bovendien een causaal verband is tussen het onderdeel ten aanzien waarvan dat inzicht tekort schiet en de bonus.

Ook kan volgens de toelichting sprake zijn van onjuiste informatie als in een gerechtelijke procedure wordt vastgesteld dat de jaarrekening onjuist is. Daarmee komt volgens de toelichting de grondslag voor de uitkering van de bonus te vervallen. Die benadering is te ongenueanceerd, omdat zij een verband tussen de toekenning van de bonus en de onjuistheid van de jaarrekening veronderstelt die in de praktijk niet hoeft te bestaan.

Overigens tekent VNO-NCW voor de volledigheid aan dat de vernietiging en aanpassing van de jaarrekening onder omstandigheden ook tot gevolg kan hebben dat de bonus in opwaartse zin zou moeten worden aangepast

Indien inderdaad een aparte, specifieke regeling wordt gecreëerd voor de terugvordering van bonussen, meent VNO-NCW dat de termijn waarin de vordering kan worden ingediend beperkt dient te worden. Zij bepleit in dat verband invoering van een vervaltermijn voor de vordering van 3 jaar, te rekenen vanaf het moment van het vaststellen van de jaarrekening waarin de cijfers staan vermeld op basis waarvan de bonus werd toegekend. Volgens de Memorie van Toelichting is de terugvorderingsbevoegdheid immers in feite gekoppeld aan de jaarrekening en de toelichting daarop, zodat het in de rede ligt daarbij aan te sluiten. Mede in het licht van de sinds 2007 verscherpte aandacht voor de betrouwbaarheid van de financiële verslaggeving van ondernemingen, is het niet waarschijnlijk dat nadien nog feiten opkomen die van dusdanig materieel belang zijn dat ze leiden tot de verplichting tot aanpassing van de jaarrekening of tot een gerechtelijke procedure, zodat een vervaltermijn gerechtvaardigd is. Voorts gaat VNO-NCW ervan uit dat, indien door de vennootschap succesvol een bonus is teruggevorderd, ook de door de fiscus geïnde belasting op de uitbetaalde bonus door de fiscus zal worden terugbetaald. De toelichting zou dat dienen te bevestigen.

Tenslotte is merkwaardig dat uitleg van het begrip onder (i) “op basis van onjuiste informatie” wordt gegeven door te verwijzen naar het begrip onder (ii) dat de doelen niet zijn bereikt. VNO-NCW meent dat - in aansluiting bij best practice bepaling II.2.11 van de Code - verduidelijkt dient te worden dat sprake dient te zijn van onjuiste *financiële* informatie.

Artikel 57/artikel 250- financiële ondernemingen

Algemeen

Artikel 2:135 wordt van overeenkomstige toepassing verklaard op coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en bv's die een financiële onderneming in de zin van artikel 1.1 Wft zijn.

Artikel 135 is bij de aanpassing van de structuurregeling in 2004 toegevoegd. De reikwijdte van het artikel werd daarbij beperkt tot NV's, aanvankelijk zelfs alleen beursgenoteerde NV's. Zonder veel omhaal van woorden wordt de reikwijdte van het gehele artikel nu fors uitgebreid, met onder meer als gevolg dat ook bij coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en bv's die een financiële onderneming in de zin van artikel 1.1. Wft zijn, het bezoldigingsbeleid dient te worden vastgesteld door de algemene vergadering van aandeelhouders, die in voorkomende gevallen dan ook aandelen/optieregelingen dient goed te keuren. VNO-NCW verzoekt nader te motiveren waarom van de in 2004 gekozen beperking wordt afgeweken. VNO-NCW wees hiervoor in het commentaar op artikel lid 7 van artikel 135 al op praktische problemen die bij de

toepassing van dat lid bestaan doordat niet alle genoemde rechtspersonen een raad van commissarissen/niet uitvoerende bestuurders kennen.

Reikwijdte/samenloop met conceptwetsvoorstel Minister van Financiën⁵

VNO-NCW meent voorts dat door deze artikelen een overlapping ontstaat met het ambtelijk voorontwerp van de Minister van Financiën en constateert dat beide voorontwerpen niet uitgaan van dezelfde begrippen. VNO-NCW meent dat het tot voor de praktijk onwerkbaar zal gaan leiden als die overlap en inconsistentie niet wordt weggenomen. VNO-NCW verwijst naar het aangehechte commentaar op het conceptwetsvoorstel van de Minister van Financiën en herhaalt, gezien de sterke onderlinge samenhang tussen beide voorstellen, haar pleidooi onder 1.7 voor samenvoeging van beide conceptwetsvoorstellen tot één wetsvoorstel, zodat het ene voorstel niet zonder het andere behandeld kan worden. Aangezien de beide voorstellen gezien de onderlinge verwevenheid toch gelijktijdig zouden dienen te worden ingevoerd kan tegen deze samenvoeging en daaruit voortvloeiende gelijktijdige behandeling weinig bezwaar bestaan.

VNO-NCW verzoekt u met bovengenoemde opmerkingen rekening te houden. Uiteraard zijn wij desgewenst gaarne bereid nadere toelichting te verschaffen.

Hoogachtend

Drs. C. Oudshoorn
Directeur Beleid

---

⁵ Zie noot 4